

ພຣະຄຳພີ

ຈົດໝາຍຂອງໂປໂລ
ທີ່ມີໄປເຖິງຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງ
ໂກຣິນໂທ ສະບັບທີ່ສອງ

ສະບັບ 2010

Lao Bible Online — <http://laobible.net/>

ຈົດໝາຍຂອງໄປໂລ ເຖິງຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງ ໂກຣິນໂທ ສະບັບທີສອງ

ບົດທີ 1

1 ໄປໂລ ຜູ້ເປັນອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຕີໂມ-
ທຽວພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ. ເຖິງ ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເມືອງ ໂກຣິນໂທ ກັບໄພ່ພົນທັງປວງ
ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ທົ່ວແຂວງ ອະຂາຢາ. ² ພຣະຄຸນແລະສັນຕິສຸກທີ່ມາຈາກພຣະບິດາເຈົ້າຂອງ
ເຮົາທັງຫລາຍ ແລະຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຈິ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍເທີນ.

ໄປໂລໂມທະນາພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ

³ ຈິ່ງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຄືພຣະບິດາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍຄືພຣະບິດາ
ຜູ້ຊົງຄວາມເມດຕາ ແລະພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເລົ່າໂລມໃຈທຸກຢ່າງ. ⁴ ພຣະອົງຜູ້ຊົງເລົ່າໂລມໃຈເຮົາ
ໃນການທຸກລຳບາກທຸກຢ່າງຂອງເຮົາ ເພື່ອເຮົາຈະສາມາດໄດ້ເລົ່າໂລມໃຈຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ມີ
ຄວາມທຸກລຳບາກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ດ້ວຍຄວາມເລົ່າໂລມໃຈທີ່ເຮົາເອງໄດ້ຮັບມາຈາກພຣະເຈົ້າ.
⁵ ເພາະວ່າເຮົາມີສ່ວນທົນທຸກກັບພຣະຄຣິດຫລາຍເຫລືອລົ້ນສັນໃດ ຄວາມເລົ່າໂລມໃຈຂອງເຮົາ
ເນື່ອງຈາກພຣະຄຣິດກໍຫລາຍເຫລືອລົ້ນສັນນັ້ນ. ⁶ ທີ່ເຮົາທົນຄວາມທຸກລຳບາກນັ້ນ ກໍເພື່ອໃຫ້
ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຮັບຄວາມເລົ່າໂລມໃຈແລະຄວາມພົ້ນ ແລະທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມເລົ່າໂລມໃຈ ກໍ
ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຮັບຄວາມເລົ່າໂລມໃຈເໝືອນກັນ ຄືຄວາມເລົ່າໂລມໃຈທີ່ຈະໃຫ້ເຈົ້າ
ທັງຫລາຍພຽນສູ້ທົນເອົາຄວາມທຸກ ເໝືອນຢ່າງທີ່ເຮົາສູ້ທົນຢູ່ນັ້ນ. ⁷ ເຮົາຈິ່ງມີຄວາມຫວັງແນ່-
ນອນໃນເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ມີສ່ວນໃນຄວາມທຸກສັນໃດ ເຈົ້າທັງຫລາຍ
ຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນຄວາມເລົ່າໂລມໃຈຂອງເຮົາສັນນັ້ນ. ⁸ ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າ
ທັງຫລາຍຮູ້ເຖິງຄວາມທຸກລຳບາກທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາໃນແຂວງອາເຊຍ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາໜັກໃຈ
ເຫລືອກຳລັງ ຈົນເຮົາໝົດຫວັງທີ່ຈະເອົາຊີວິດພົ້ນໄດ້. ⁹ ທີ່ຈິງ, ເຮົາຄາດວ່າເຮົາໄດ້ຖືກໂທດປະ-
ທານຊີວິດແລ້ວ ແຕ່ທີ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ, ກໍເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຮົາໄວ້ໃຈໃນຕົວເອງ ແຕ່ໃຫ້ໄວ້ໃຈໃນພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນທັງປວງຄົນມາຈາກຕາຍ. ¹⁰ ພຣະອົງນັ້ນໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ເຮົາພົ້ນຈາກມໍລະ-
ນາໄພ ແລະຈະຊົງໂຜດເຮົາອີກເຮົາໄວ້ໃຈໃນພຣະອົງວ່າຍັງຈະໂຜດໃຫ້ເຮົາພົ້ນອີກຕໍ່ໄປ. ¹¹ ຂໍ
ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮ່ວມກັນຊ່ອຍໃນການອ້ອນວອນສຳລັບເຮົາດ້ວຍ ເພື່ອວ່າຄົນຈຳນວນຫລາຍ
ຈະໄດ້ຂອບພຣະຄຸນຍ້ອນເຮົາ ເນື່ອງຈາກພຣະຄຸນທີ່ຊົງປະທານແກ່ເຮົາ ອັນເປັນການຊົງຕອບ
ສະໜອງຕໍ່ຄຳອ້ອນວອນຂອງຄົນຈຳນວນຫລາຍ.

ເລື່ອງເລື່ອນການແວ່ຢາມຂອງໄປໂລ

¹² ນີ້ເປັນສິ່ງເຮົາອວດອ້າງໄດ້ ຄືວ່າໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບຂອງເຮົາເປັນພະຍານວ່າເຮົາໄດ້
ສະແດງຕົວຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງແກ່ໂລກ ແລະຫລາຍກວ່ານັ້ນກໍຄືສະແດງຕໍ່ໜ້າເຈົ້າທັງຫລາຍ ດ້ວຍ
ນ້ຳໃຈບໍລິສຸດແລະດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ໃຊ້ຕາມປັນຍາຂອງໂລກ ແຕ່
ຕາມພຣະຄຸນຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດປະທານ. ¹³ ເຫດວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຂຽນເລື່ອງອື່ນເຖິງເຈົ້າທັງ-

ຫລາຍ ນອກຈາກເລື່ອງທີ່ພວກເຈົ້າສາມາດອ່ານແລະເຂົ້າໃຈໄດ້ ເຮົາຫວັງໃຈວ່າພວກເຈົ້າຄົງຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງຖ້ວນຖີ່. ¹⁴ ເພື່ອນດັ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃຈບາງສ່ວນແລ້ວວ່າ ໃນວັນຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ພວກເຈົ້າຈະມີຄວາມພາກພູມໃຈໃນພວກເຮົາ ຢ່າງດຽວກັນກັບທີ່ເຮົາຈະມີຄວາມພາກພູມໃຈໃນເຈົ້າທັງຫລາຍ. ¹⁵ ເພາະຮູ້ສຶກແນ່ໃຈໃນເລື່ອງນີ້ ແຕ່ຫົວທີ່ເຮົາຢາກໄປຫາເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ປະໂຫຍດສອງເທື່ອ. ¹⁶ ຄືເຮົາໝາຍໃຈຈະແວ່ຢາມພວກເຈົ້າລະຫວ່າງທີ່ເດີນທາງໄປຍັງແຂວງມາເກໂດເນຍ ແລະເມື່ອເຮົາກັບມາຈາກແຂວງມາເກໂດເນຍ ກໍຈະແວ່ຍັງມຸມຢາມພວກເຈົ້າອີກ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຈັດສົ່ງເຮົາໄປເຖິງແຂວງຢູດາຍ. ¹⁷ ເມື່ອເຮົາໝາຍໃຈແລ້ວທີ່ຈະເຮັດຢ່າງນັ້ນ ເຮົາໄດ້ປຶ້ນແປໄປມາຫລື ຫລືວ່າຄວາມໝາຍໃຈຂອງເຮົາເປັນມາຢ່າງມະນຸດທຳມະດາ ຈົນເຮົາພ້ອມທີ່ຈະກ່າວວ່າ “ເອີໆ” “ບໍ່ໆ” ດັ່ງນັ້ນຫລື. ¹⁸ ພຣະເຈົ້າຊົງສັດຊື່ທ່ຽງທຳສັນໃດ ຂໍຄວາມຂອງເຮົາທີ່ກ່າວກັບເຈົ້າທັງຫລາຍນັ້ນຈິ່ງບໍ່ເປັນຄຳ “ເອີໆ” “ບໍ່ໆ.” ¹⁹ ເພາະວ່າພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ຊົງເຮົາກັບຊິລາວານ ແລະຕີໂມທຽວໄດ້ປະກາດໃນຖ້ຳມາກາງພວກເຈົ້ານັ້ນ ກໍບໍ່ໃຊ້ເປັນຄຳ “ຈິງ” ແລະ “ບໍ່ຈິງ” ແຕ່ໃນພຣະອົງນັ້ນລ້ວນແລ້ວແຕ່ຄຳຈິງ. ²⁰ ບັນດາພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈິງໂດຍພຣະເຢຊູ ເພາະເຫດນີ້ເຮົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ “ອາແມນ” ໂດຍພຣະອົງ ເພື່ອເປັນທີ່ຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າ. ²¹ ຜູ້ຊົງຊົງຕັ້ງພວກເຮົາກັບເຈົ້າທັງຫລາຍໄວ້ໃນພຣະຄຣິດ ແລະໄດ້ຊົງຫົດສົງຕັ້ງພວກເຮົາໄວ້ນັ້ນກໍຄືພຣະເຈົ້າ. ²² ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທັບຕາໃສ່ພວກເຮົາ ແລະປະທານພຣະວິນຍານໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາເປັນມັດຈຳດ້ວຍ.

²³ ຝ່າຍເຮົາຈຶ່ງທຸນຂໍພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພະຍານຝ່າຍຈິດໃຈຂອງເຮົາວ່າ ທີ່ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ໄປເຖິງເມືອງ ໂກຣິນໂທນັ້ນ ກໍເພື່ອຈະງົດໂທດຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍໄວ້ກ່ອນ. ²⁴ ບໍ່ໃຊ້ວ່າເຮົາເປັນນາຍບັງຄັບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າ ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຍິນໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອແລ້ວ ແຕ່ວ່າເຮົາເປັນຜູ້ຮ່ວມງານເພື່ອເຈົ້າຈະຮັບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ.

ບົດທີ 2

¹ ເຮົາໄດ້ຕັ້ງໃຈດັ່ງນີ້ວ່າຈະບໍ່ມາຫາພວກເຈົ້າອີກເມື່ອມີຄວາມທຸກໂສກຢູ່. ² ເພາະຖ້າເຮົາເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນທຸກໂສກ ແມ່ນໃຜຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມຍິນດີ ກໍຄືຜູ້ທີ່ເຮົາເຮັດໃຫ້ມີຄວາມທຸກໂສກນັ້ນແຫລະ. ³ ແລະເຮົາໄດ້ຂຽນຂໍຄວາມນັ້ນ ເພື່ອວ່າເມື່ອເຮົາມາ, ເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຄວາມທຸກໂສກຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ຄວນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ເຮົາໄວ້ໃຈໃນພວກເຈົ້າວ່າ ຄວາມຍິນດີຂອງເຮົາກໍເປັນຄວາມຍິນດີຂອງເຈົ້າທັງປວງດ້ວຍ. ⁴ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມທຸກລຳບາກແລະຄວາມທຸກຮ້ອນໃຈຫລາຍ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຂຽນມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍນັ້ນດ້ວຍນ້ຳຕາໄຫລ ບໍ່ໃຊ້ເພື່ອຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນທຸກໂສກ ແຕ່ເພື່ອຈະໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຈັກຄວາມຮັກອັນລົ້ນເຫລືອທີ່ເຮົາມີຕໍ່ພວກເຈົ້ານັ້ນ.

ການໃຫ້ອະໄພແກ່ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກໂສກ

⁵ ຖ້າຜູ້ໃດເປັນຕົ້ນເຫດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກໂສກ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນທຸກໂສກແຕ່

ຜູ້ດຽວ ແຕ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ບາງຄົນໃນພວກເຈົ້າເປັນທຸກໂສກດ້ວຍ (ທີ່ວ່າບາງຄົນນັ້ນກໍຄືເຮົາບໍ່ຢາກເວົ້າໃສ່ຜູ້ນັ້ນຈົນເກີນໄປ). ⁶ທີ່ຄົນສ່ວນຫລາຍໄດ້ລົງໂທດໃສ່ຄົນຢ່າງນັ້ນກໍພໍລົມຄວນແລ້ວ. ⁷ສັນນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍຄວນຈະຍົກໂທດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ ແລະໃຫ້ເພິ່ນໄດ້ຮັບຄວາມບັນເທົາທຸກກໍດີກວ່າ ຍ້ານວ່າຄົນນັ້ນຈະຈົມລົງໃນຄວາມທຸກໂສກອັນເຫລືອລົ້ນ. ⁸ດັ່ງນັ້ນເຮົາວອນຂໍພວກເຈົ້າໃຫ້ສະແດງຄວາມຮັກຢ່າງຄັກແນ່ຕໍ່ຄົນນັ້ນອີກ. ⁹ນີ້ຄືເຫດທີ່ເຮົາໄດ້ຂຽນເຖິງເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພື່ອຫວັງຈະລອງເບິ່ງພວກເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຈະຍອມເຊື່ອຟັງທຸກສິ່ງທຸກປະການຫລືບໍ່. ¹⁰ຖ້າພວກເຈົ້າຈະຍົກໂທດໃຫ້ຜູ້ໃດ ເຮົາກໍຈະຍົກໂທດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເໝືອນກັນ ຖ້າເຮົາໄດ້ຍົກໂທດຂອງຜູ້ໃດແລ້ວ ເຮົາໄດ້ຍົກໂທດຂອງຜູ້ນັ້ນເພາະເຫັນແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຄຣິດ. ¹¹ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຊາຕານມີໄຊເໜືອພວກເຮົາ ເພາະເຮົາຮູ້ແຜນການຂອງມັນແລ້ວ.

ຄວາມກະວົນກະວາຍຂອງໄປໂລທີ່ເມືອງໄທອາດ

¹²ເມື່ອເຮົາໄປເຖິງເມືອງໄທອາດ ເພື່ອປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະຄຣິດນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໄຂຂ່ອງທາງໃຫ້ແກ່ເຮົາ. ¹³ເຖິງປານນັ້ນເຮົາກໍບໍ່ມີຄວາມສະບາຍໃຈ ເພາະບໍ່ໄດ້ພົບຕິໂຕນ້ອງຂອງເຮົາທີ່ນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ລາພວກນັ້ນເດີນທາງໄປຍັງແຂວງມາເກໂດເນຍ.

ຄວາມມີໄຊໃນພຣະຄຣິດ

¹⁴ແຕ່ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງໂຜດນຳເຮົາທຸກເວລາຕໍ່ໄປຕາມກະບວນ ຝ່າຍຄວາມໄຂຂຸະນະໂດຍພຣະຄຣິດ ແລະຊົງໂຜດປະທານກິນຫອມຂອງຄວາມຮູ້ຈັກພຣະອົງ ໃຫ້ປະກົດດ້ວຍເຮົາໃນທຸກບ່ອນ. ¹⁵ດ້ວຍວ່າເຮົາທັງຫລາຍເປັນກິນອັນຫອມຫວານທີ່ພຣະຄຣິດຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ ໃນຖ້າມາກາງຄົນທັງຫລາຍທີ່ກຳລັງຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນ ແລະໃນຖ້າມາກາງຄົນທັງຫລາຍທີ່ກຳລັງຈົບຫາຍດ້ວຍ. ¹⁶ຝ່າຍໜຶ່ງເປັນກິນຂອງຄວາມຕາຍຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ ຝ່າຍໜຶ່ງອີກເປັນກິນຫອມຂອງຊີວິດຊຶ່ງນຳໄປສູ່ຊີວິດ ໃຜໜ່ຈະພໍລົມກັບສິ່ງທັງຫລາຍນີ້. ¹⁷ດ້ວຍວ່າເຮົາບໍ່ເໝືອນຫລາຍຄົນ ທີ່ເອົາພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າມາປອມແປງແລະຂາຍກິນແຕ່ເນື່ອງດ້ວຍເຮົາໄດ້ຮັບໃຊ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ເໝືອນຢ່າງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ.

ບົດທີ 3

ຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະສັນຍາໃໝ່

¹ເຮົາກຳລັງຈະຍ້ອງຍໍຕົວເຮົາເອງຫລື ຫລືວ່າເຮົາຕ້ອງການໜັງສືແນະນຳຕົວມາໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າເໝືອນຢ່າງບາງຄົນຫລື ເຮົາຕ້ອງການໜັງສືນຳຕົວຈາກພວກເຈົ້າຫລື. ²ແມ່ນເຈົ້າທັງຫລາຍນັ້ນແຫລະ, ເປັນໜັງສືຂອງເຮົາທີ່ຈາລຶກໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງເຮົາໃຫ້ຄົນທັງປວງໄດ້ຮູ້ແລະໄດ້ອ່ານ. ³ເຈົ້າທັງຫລາຍປະກົດອອກເປັນໜັງສືທີ່ມາຈາກພຣະຄຣິດ ທີ່ເຮົາເປັນຜູ້ສົ່ງໂດຍບໍ່ໄດ້ຊົງຂຽນດ້ວຍນ້ຳໝືກແຕ່ຊົງຂຽນດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງຂຽນໄວ້ທີ່ແຜ່ນຫີນແຕ່ຊົງຂຽນໃສ່ແຜ່ນເນື້ອທີ່ເປັນຫົວໃຈ.

⁴ເຮົາມີຄວາມໄວ້ໃຈໃນພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະຄຣິດຢ່າງນັ້ນ. ⁵ບໍ່ໃຊ້ເຮົາຈະຄິດຖືວ່າ ສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງ

ໃດໄດ້ເກີດຈາກຄວາມສາມາດຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ຄວາມສາມາດຂອງເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ⁶ຄືຜູ້ຊົງໂຜດປະທານໃຫ້ເຮົາສາມາດທີ່ຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຝ່າຍພຣະສັນຍາໃໝ່ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ປະກອບດ້ວຍຕົວອັກສອນ ແຕ່ປະກອບດ້ວຍພຣະວິນຍານ ດ້ວຍວ່າຕົວອັກສອນນັ້ນປະທານໃຫ້ຕາຍ ແຕ່ສ່ວນພຣະວິນຍານນັ້ນຊົງປະທານໃຫ້ມີຊີວິດ.

⁷ແຕ່ຖ້າການປະຕິບັດທີ່ນໍາໄປເຖິງຄວາມຕາຍ ຄືການປະຕິບັດຕາມຕົວອັກສອນຊຶ່ງຊົງຈາລຶກໄວ້ທີ່ແຜ່ນຫີນນັ້ນຍັງມາດ້ວຍລັດສະໝີ ເຖິງແມ່ນວ່າເປັນລັດສະໝີທີ່ຈາງຫາຍໄປ ກໍຍັງເຮັດໃຫ້ພວກອິສຣາເອນ ເບິ່ງໜ້າຂອງ ໂມເຊ ບໍ່ໄດ້. ⁸ດັ່ງນັ້ນການປະຕິບັດຕາມພຣະວິນຍານ ຈະບໍ່ມີລັດສະໝີຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຫລື. ⁹ເພາະວ່າຖ້າການປະຕິບັດຊຶ່ງໃຫ້ມີການພິພາກສາລົງໂທດຍັງມີລັດສະໝີ ການປະຕິບັດສໍາລັບ ໃຫ້ມີຄວາມຊອບທໍາກໍຈະມີລັດສະໝີມີລິ້ນກວ່ານັ້ນອີກ. ¹⁰ໝາຍຄວາມວ່າ ລັດສະໝີທີ່ຊົງປະທານໃຫ້ນັ້ນກໍອັບແສງໄປແລ້ວ ເພາະຖືກລັດສະໝີອັນຮຸ່ງເຮືອງກວ່າໄດ້ສ່ອງແສງຂົ່ມໄວ້. ¹¹ດ້ວຍວ່າຖ້າສິ່ງທີ່ໄດ້ຈາງໄປຍັງມີລັດສະໝີພຽງນັ້ນ ສິ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ຖາວອນຄົງມີລັດສະໝີຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ. ¹²ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາມີຄວາມຫວັງໃຈຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ເຮົາກໍມີໃຈກ້າຫລາຍຂຶ້ນ. ¹³ບໍ່ໃຊ້ເໝືອນດັ່ງ ໂມເຊ ທີ່ເອົາຜ້າປົກໜ້າໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກອິສຣາເອນເຫັນອາວະສານຂອງສິ່ງທີ່ກໍາລັງຍົກເລີກເສຍນັ້ນ. ¹⁴ແຕ່ຈິດໃຈຂອງເຂົາປົກຕັນໄປ ເພາະວ່າຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້, ເມື່ອເຂົາອ່ານພຣະສັນຍາເດີມ, ຜ້າປົກໜ້າຢ່າງດຽວນັ້ນຍັງຄົງຢູ່ບໍ່ໄດ້ປົດອອກ ເພາະຜ້າຜືນນັ້ນຖືກຊົງປົດອອກໄດ້ກໍໂດຍພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ. ¹⁵ແຕ່ວ່າຕະຫລອດມາເຖິງທຸກວັນນີ້ ເມື່ອໃດເຂົາອ່ານພຣະທໍາ ໂມເຊກໍມີຜ້າປົກປິດໃຈຂອງເຂົາຢູ່. ¹⁶“ແຕ່ວ່າເມື່ອໃດທ່ານຫລົບເຂົ້າໄປເຝົ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜ້າປົກນັ້ນຈຶ່ງຍົກອອກເສຍ.” ¹⁷ຄຳວ່າ “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ນັ້ນໝາຍເຖິງພຣະວິນຍານແລະພຣະວິນຍານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຢູ່ທີ່ໃດ ເສລີພາບກໍມີຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ¹⁸ແຕ່ເຮົາທັງຫລາຍບໍ່ມີຜ້າປົກໜ້າແລ້ວ ຕົວພວກເຮົາຈຶ່ງສະຫ້ອນແສງແຫ່ງພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະສະຫງ່າລາສີທີ່ມາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງເປັນພຣະວິນຍານນັ້ນ ກໍຊົງເຮັດໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍປ່ຽນມີລັກສະນະເໝືອນພຣະອົງ ໂດຍມີສະຫງ່າລາສີເປັນລໍາດັບຂຶ້ນໄປ.

ບົດທີ 4

ຂອງທີ່ມີຄ່າໃນພາຊະນະດິນ

¹ເພາະເຫດທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໃຊ້ໃນການບົວລະບັດນີ້ໂດຍໄດ້ຮັບພຣະກະລຸນາ ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ທີ່ຖອຍ. ²ເຮົາໄດ້ປະຖິ້ມການບັງລັບອັນເປັນທີ່ໜ້າອັບອາຍນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດກິນອຸບາຍ ແລະບໍ່ໄດ້ປອມແປງພຣະທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ວ່າໄດ້ສະແດງຄວາມສັດຈິງໃຫ້ປະກົດແຈ້ງ ເຮົາກໍພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຕົວເປັນທີ່ຊອບແກ່ໃຈສໍານຶກຜິດແລະຊອບຂອງຄົນທັງປວງຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ. ³ແຕ່ຖ້າຂ່າວປະເສີດທີ່ເຮົາປະກາດນັ້ນຖືກປົກບັງໄວ້ ກໍປົກບັງຈໍາພວກຄົນທັງຫລາຍທີ່ກໍາລັງຈົບຫາຍໄປ. ⁴ສ່ວນຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ເຊື່ອພະຂອງສະໄໝນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເຂົາມົດໄປ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົາໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງມີລັກ-

ສະນະຢ່າງພຣະເຈົ້າ. ⁵ເຮົາບໍ່ໄດ້ປະກາດຕົວເຮົາເອງ ແຕ່ໄດ້ປະກາດພຣະຄຣິດຄືພຣະເຢຊູວ່າ ຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະປະກາດຕົວເຮົາເອງວ່າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້^[1] ຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພາະເຫັນແກ່ພຣະເຢຊູ. ⁶ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນຜູ້ໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ, “ຄວາມສະຫວ່າງຈະ ສ່ອງອອກມາຈາກຄວາມມົດ” ໄດ້ຊົງສ່ອງສະຫວ່າງເຂົ້າໃນໃຈຂອງເຮົາ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມີ ຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງປະກົດແຈ້ງໃນພຣະພັກ ຂອງພຣະຄຣິດ.

⁷ແຕ່ວ່າຂອງທີ່ມີຄ່ານີ້ເຮົາມີຢູ່ໃນພາຊະນະດິນ ເພື່ອໃຫ້ເຫັນວ່າລິດເດດອັນເລີດປະເສີດນັ້ນ ຈະເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ໃຊ້ເປັນຂອງເຮົາເອງ. ⁸ເຮົາຖືກຄວາມທຸກລຳບາກອ້ອມຂ້າງ ແຕ່ບໍ່ເຖິງ ອັດຕະຄັດ ເຮົາຈົນປັນຍາ ແຕ່ຍັງບໍ່ໝົດທາງອອກ. ⁹ເຮົາຖືກສັດຕູໄລ່ ແຕ່ກໍບໍ່ເຖິງຕົກໃນເງື່ອມ- ມີເຂົາ ເຮົາຖືກຕີລົ້ມແລ້ວ ແຕ່ວ່າບໍ່ເຖິງຕາຍ. ¹⁰ຕົວຂອງເຮົາຍອມຢູ່ໃກ້ກັບຄວາມຕາຍເໝືອນ ຢ່າງພຣະເຢຊູຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ ຈະໄດ້ປະກົດໃນຕົວເຮົາດ້ວຍ. ¹¹ເພາະວ່າ ເຮົາທີ່ມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ກໍຕ້ອງຖືກມອບໄວ້ແກ່ຄວາມຕາຍຢູ່ສະເໝີເພາະເຫັນແກ່ພຣະເຢຊູ ເພື່ອຊີ- ວິດຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ປະກົດໃນເນື້ອກາຍອັນຕາຍເປັນຂອງເຮົາເໝືອນກັນ. ¹²ດັ່ງນັ້ນຄວາມ ຕາຍຈຶ່ງກຳລັງສະແດງລິດຢູ່ໃນພວກເຮົາ ແຕ່ຊີວິດກຳລັງສະແດງລິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ. ¹³ເຮົາມີ- ໃຈເຊື່ອຢ່າງດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອ ເພາະສັນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງ ໄດ້ກ່າວໄວ້” ເຮົາກໍເຊື່ອເໝືອນກັນ ເພາະສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້. ¹⁴ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະອົງຜູ້ຊົງບັນ- ດານໃຫ້ພຣະເຢຊູເຈົ້າຄົນພຣະຊົນ ກໍຈະຊົງບັນດານໃຫ້ເຮົາຄົນຂຶ້ນມາກັບພຣະເຢຊູ ເໝືອນກັນ ແລະຈະຊົງນຳພາເຮົາເຂົ້າມາເຝົ້າພ້ອມກັນກັບເຈົ້າທັງຫລາຍ. ¹⁵ເພາະວ່າສິ່ງສາລະພັດນັ້ນເປັນ ໄປເພື່ອປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພື່ອວ່າເມື່ອພຣະຄຸນມາເຖິງຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງ- ຫລາຍ ກໍຈະມີການຂອບພຣະຄຸນຫລາຍຂຶ້ນເໝືອນກັນ ຈຶ່ງເປັນການຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະ- ເຈົ້າ.

ການດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍອາໄສຄວາມເຊື່ອ

¹⁶ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງບໍ່ທໍາຖອຍ ເຖິງແມ່ນວ່າກາຍພາຍນອກຂອງເຮົາກຳລັງຊຸດໂຊມໄປ ແຕ່ ໃຈພາຍໃນນັ້ນກໍຍັງຈະເລີນຂຶ້ນໃໝ່ທຸກໆ ວັນ. ¹⁷ເຫດວ່າການທຸກລຳບາກອັນເປົາບາງທີ່ມີຢູ່ ເປັນຊົ່ວຂະນະໜຶ່ງນັ້ນ ກໍກຳລັງຈັດໃຫ້ເຮົາມີສະຫງ່າລາສີຢ່າງຖາວອນຫລາຍ ຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້. ¹⁸ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນແກ່ສິ່ງທີ່ຕາເຫັນຢູ່ ແຕ່ເຫັນແກ່ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຫັນ ດ້ວຍວ່າສິ່ງທີ່ຕາເຫັນຢູ່ ນັ້ນກໍເປັນຂອງຊົ່ວຄາວ ແຕ່ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຫັນນັ້ນກໍຖາວອນເປັນນິດ.

ບົດທີ 5

¹ເພາະເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ຖ້າວ່າເຮືອນຂອງເຮົາໃນໂລກນີ້ຄືຮ່າງກາຍນັ້ນໄດ້ຖືກມ້າງລົງເສຍ

[1]ພາສາເດີມວ່າ “ຂ້ອຍຂ້າ.”

ເຮົາກໍຍັງມີບ່ອນຢູ່ອາໄສຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານໃຫ້ ເປັນບ່ອນຢູ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງດ້ວຍມືມະນຸດ ແລະຊົງຕັ້ງຢູ່ຖາວອນເປັນນິດໃນສະຫວັນ. ²ເພາະວ່າທີ່ຈິງ, ໃນຮ່າງກາຍນີ້ເຮົາຍັງໂອ້ຍອາໄສຢູ່ ປາດຖະໜາຫາຢ່າງຮ້ອນຮົນຢາກທີ່ມີເອົາທີ່ຢູ່ຂອງເຮົາອັນມາແຕ່ສະຫວັນ. ³ເພື່ອວ່າເມື່ອເຮົາຫົມ ແລ້ວ ເຮົາຈະບໍ່ປະກົດເໝືອນປະເລີອຍ. ⁴ເພາະວ່າເຮົາຜູ້ອາໄສໃນຮ່າງກາຍນີ້ ຈຶ່ງໂອ້ຍອາໄສ ເປັນທຸກໃຈຢ່າງໜັກໜ່ວງ ບໍ່ໃຊ້ປາດຖະໜາຢາກຢູ່ຕົວເປົາ ແຕ່ປາດຖະໜາຢາກທີ່ມີກາຍໃໝ່ ນັ້ນເພື່ອວ່າຮ່າງກາຍທີ່ຕາຍເປັນນີ້ຈະໄດ້ຖືກຖ້ວມລົ້ນດ້ວຍຊີວິດ. ⁵ແຕ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ ຈັດແຈງເຮົາໄວ້ສໍາລັບການປ່ຽນແປງນີ້ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດປະທານພຣະວິນຍານເປັນ ເຄື່ອງມັດຈໍາໄວ້ກັບເຮົາ. ⁶ດ້ວຍເຫດນັ້ນເຮົາຈຶ່ງມີໃຈກ້າຍຢູ່ສະເໝີ ດ້ວຍຮູ້ວ່າຂະນະເມື່ອເຮົາຢູ່ໃນ ເຮືອນ ຄືຮ່າງກາຍນີ້ ເຮົາກໍຢູ່ຫ່າງຈາກເຮືອນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ⁷ດ້ວຍວ່າເຮົາດໍາ- ເນີນໄປຕາມຄວາມເຊື່ອ ບໍ່ໃຊ້ຕາມທີ່ຕາເຫັນ. ⁸ເຮົາມີໃຈກ້າຍແລະພໍໃຈທີ່ຈະອອກຈາກເຮືອນ ຄື ຮ່າງກາຍນີ້ ໄປຢູ່ເຮືອນກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍດີກວ່າ. ⁹ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຕັ້ງເປົ້າໝາຍຂອງເຮົາ ວ່າ ຖ້າເຮົາຢູ່ໃນເຮືອນ ຄືຮ່າງກາຍນີ້ຫລືບໍ່ຢູ່ກໍດີ ເຮົາກໍຈະພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຊອບພຣະ- ໂທຂອງພຣະອົງ. ¹⁰ດ້ວຍວ່າຈໍາເປັນທີ່ເຮົາທຸກຄົນຈະຕ້ອງປະກົດຕົວຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາ ຂອງພຣະຄຣິດ ເພື່ອທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບສົມກັບການທີ່ຕົນໄດ້ເຮັດໃນຮ່າງກາຍນີ້ ແລ້ວແຕ່ຈະດີ ຫລືຊົ່ວ.

ການຄົນດີກັນກັບພຣະເຈົ້າທາງພຣະຄຣິດ

¹¹ເພາະເຫດທີ່ເຮົາຮູ້ຈັກຄວາມຢາກເກງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ເຮົາຈຶ່ງຊັກຊວນຄົນທັງຫລາຍ ເຮົາເປັນຢ່າງໃດ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງຊາບຢູ່ແລ້ວ ແລະເຮົາຫວັງໃຈວ່າໃຈສໍານຶກຜິດແລະຊອບຂອງ ພວກເຈົ້າຄົງຮູ້ຈັກເຮົາເໝືອນກັນ. ¹²ນີ້ບໍ່ແມ່ນເຮົາຍ້ອງຍໍຕົວເຮົາເອງຕໍ່ເຈົ້າທັງຫລາຍອີກ ແຕ່ ເຮົາໃຫ້ພວກເຈົ້າມີໂອກາດທີ່ຈະນໍາເຮົາອອກອວດໄດ້ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ມີຂໍ້ໂຕ້ຕອບແກ່ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ມັກອວດໃນສິ່ງພາຍນອກ ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໃຈ. ¹³ເພາະວ່າຖ້າເຮົາໄດ້ເຮັດຢ່າງ ຄົນເສຍຈິດ ເຮົາກໍເຮັດເພາະເຫັນແກ່ພຣະເຈົ້າ ຫລືຖ້າເຮົາເຮັດຢ່າງຄົນປົກກະຕິ ກໍເພາະເຫັນ- ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ. ¹⁴ດ້ວຍວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດຊົງບັງຄັບເຮົາຢູ່ ເພາະເຮົາໄດ້ຄິດເຫັນ ຢ່າງນີ້ວ່າ ມີຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ຕາຍແທນຄົນທັງປວງ ເຫດດັ່ງນັ້ນຄົນທັງປວງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າສ່ວນໃນ ຄວາມຕາຍນັ້ນ. ¹⁵ແລະພຣະອົງນັ້ນໄດ້ຊົງວາຍພຣະຊົນແທນຄົນທັງປວງ ເພື່ອຄົນທັງຫລາຍຜູ້ ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ຈະບໍ່ໄດ້ມີຊີວິດເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຕົວເອງອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອພຣະອົງ ຜູ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນ ແລະໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນເພາະເຫັນແກ່ເຂົາ. ¹⁶ເຫດສັນນັ້ນ, ແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປເຮົາຈະບໍ່ສັງເກດຮູ້ຜູ້ໃດຕາມມາດຕະຖານຂອງມະນຸດ ເຖິງແມ່ນເມື່ອກ່ອນເຮົາໄດ້ສັງ- ເກດຮູ້ພຣະຄຣິດຕາມມາດຕະຖານຂອງມະນຸດກໍຕາມ ແຕ່ດຽວນີ້ເຮົາກໍບໍ່ສັງເກດຮູ້ພຣະອົງຢ່າງ ນັ້ນອີກ. ¹⁷ເຫດສັນນັ້ນຖ້າຜູ້ໃດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຄົນທີ່ຖືກຊົງສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ແລ້ວ ຖາ- ນະເກົ່າເຫລົ່ານັ້ນກໍລ່ວງໄປແລ້ວ ເບິ່ງແມ່, ກາຍເປັນສິ່ງໃໝ່ທັງນັ້ນ. ¹⁸ສິ່ງທັງປວງນີ້ເກີດມາ ຈາກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ເຮົາຄົນດີກັນກັບພຣະອົງທາງພຣະຄຣິດ ແລະຊົງປະທານໃຫ້ເຮົາ ມີໜ້າທີ່ປະຕິບັດໃນການຄົນດີກັນນັ້ນ. ¹⁹ຄືພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນອົງພຣະຄຣິດ ໄດ້ຊົງກະ-

ທຳໃຫ້ມະນຸດຄືນດີກັນກັບພຣະອົງ^[1] ບໍ່ໄດ້ຊົງຖືໂທດໃນການຜິດບາບຂອງເຂົາ ແລະຊົງມອບຂ່າວເລື່ອງການທີ່ພຣະອົງໃຫ້ຄືນດີກັນນັ້ນໄວ້ກັບເຮົາ. ²⁰ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງເປັນທູດຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຂໍຮ້ອງເຈົ້າທັງຫລາຍທາງເຮົາ ເຮົາຈຶ່ງຂໍຮ້ອງພວກເຈົ້າໃນນາມຂອງພຣະຄຣິດວ່າ, “ຈົ່ງຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ເຈົ້າຄືນດີກັນກັບພຣະອົງເທີນ.” ²¹ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງບໍ່ມີຄວາມຜິດບາບນັ້ນ ໄດ້ເຂົ້າສ່ວນກັບຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ສ່ວນໃນຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະອົງ.

ບົດທີ 6

¹ໃນເມື່ອເປັນຄົນຮ່ວມງານກັບພຣະອົງ ເຮົາຈຶ່ງອ້ອນວອນຂໍເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ຢ່າໃຫ້ເປັນການໄຮ້ປະໂຫຍດ. ²ເພາະພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ໃນຄາວທີ່ກະລຸນາ ເຮົາໄດ້ພັງເຈົ້າໃນວັນແຫ່ງຄວາມພົ້ນ ເຮົາໄດ້ສົງເຄາະເຈົ້າ”ບັດນີ້ແຫລະ, ຄືຄາວແຫ່ງພຣະກະລຸນາ ບັດນີ້ແຫລະ, ຄືວັນແຫ່ງຄວາມໂຜດໃຫ້ພົ້ນ. ³ເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຜູ້ໃດມີເຫດສະດຸດໃຈຈັກຢ່າງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ການທີ່ເຮົາຮັບໃຊ້ປະຕິບັດນັ້ນເປັນທີ່ເຂົາຈະຕິຕຽນໄດ້. ⁴ແຕ່ເຮົາຜູ້ເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ສະເໜີຕົວໃຫ້ເປັນທີ່ຊອບໃນການທັງປວງ ໂດຍຄວາມພຽນອົດທົນຫລວງຫລາຍໃນຄວາມທຸກລຳບາກ, ໃນຄວາມຂັດສົນ, ໃນການບົບຄັ້ນ. ⁵ໃນການຖືກຂັງ, ໃນການຖືກຄຸກ, ໃນການວຸ້ນວາຍ, ໃນການງານຕ່າງໆ ໃນການອົດຫລັບອົດນອນ, ໃນການອົດອາຫານ. ⁶ໂດຍຄວາມບໍລິສຸດ, ໂດຍຄວາມຮູ້, ໂດຍຄວາມອົດທົນດົນນານ, ໂດຍໃຈກະລຸນາ, ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ໂດຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ປອມ. ⁷ໂດຍຖ້ອຍຄຳອັນສັດຈິງ, ໂດຍລິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຊ້ເຄື່ອງອາວຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳດ້ວຍມືຂວາແລະມືຊ້າຍ. ⁸ທັງເວລາມີຍົດແລະເວລາອັບປະຍົດ, ທັງເວລາລືກັນວ່າບໍ່ດີແລະເວລາລືກັນວ່າດີ ຖືກເຂົາຫາວ່າເປັນຄົນລ້ຽວ ແຕ່ຍັງເປັນຄົນສັດຊື່. ⁹ຖືກເຂົາຫາວ່າເປັນຄົນບໍ່ມີເຜື້ຮູ້ຈັກ ແຕ່ຍັງເປັນຄົນທີ່ເຂົາຮູ້ຈັກດີ, ເປັນຄົນທີ່ກຳລັງຈະຕາຍ ແຕ່ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຍັງເປັນຢູ່, ເປັນຄົນຖືກລົງໂທດ ແຕ່ຍັງບໍ່ເຖິງຕາຍ. ¹⁰ເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມທຸກໂສກ ແຕ່ຍັງຊົມຊື່ນຍິນດີຢູ່ສະເໝີ, ເປັນຄົນທຸກຍາກ ແຕ່ຍັງເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນເກີດຮັ່ງມີ, ເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດ ແຕ່ຍັງມີສິ່ງສາລະພັດ.

¹¹ຂາວໂກຣິນໂທເອີຍ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າທັງຫລາຍໂດຍບໍ່ໄດ້ອັດບັງສິ່ງໃດໄວ້ ແລະໄດ້ແບໃຈຂອງເຮົາອອກໃຫ້ເຈົ້າເທີນ. ¹²ເຮົາບໍ່ໄດ້ອັດບັງໃຈຂອງເຮົາໄວ້ຕໍ່ພວກເຈົ້າ ແຕ່ແມ່ນພວກເຈົ້າໄດ້ອັດບັງໃຈໄວ້ຕໍ່ເຮົາ. ¹³ເຮົາເວົ້າກັບເຈົ້າເໝືອນເວົ້າກັບລູກ ຈົ່ງເຮັດກັບເຮົາເໝືອນດັ່ງເຮົາເຮັດກັບພວກເຈົ້າ ຄືຈົ່ງແບໃຈຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍອອກໃຫ້ກວ້າງເທີນ.

[1]ຫລືວ່າ “ຄືພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ມະນຸດຄືນດີກັນກັບພຣະອົງໂດຍພຣະຄຣິດ.” [2]ພາສາເດີມວ່າ “ຢ່າເຂົ້າທຽມແອກ.”

ພວກເຮົາຄິວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່

¹⁴ຢ່າຜູກພັນ^[ຂ] ກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ໃນຖານະທີ່ບໍ່ສະເໝີກັນ ເພາະວ່າຄວາມຊອບທຳຈະມີທຸ່ນສ່ວນອັນໃດກັບຄວາມອະທຳ ແລະຄວາມສະຫວ່າງຈະເຂົ້າສະໜິດກັບຄວາມມົດໄດ້ຢ່າງໃດ. ¹⁵ພຣະຄຣິດກັບ ເບລິອານ ຈະລົງລອຍກັນໄດ້ຢ່າງໃດ ຫລືຄົນທີ່ເຊື່ອຈະມີສ່ວນອັນໃດກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ. ¹⁶ວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕົກລົງກັນກັບພຣະທຽມໄດ້ຢ່າງໃດ ດ້ວຍວ່າເຮົາທັງຫລາຍເປັນວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ແລ້ວວ່າ, “ເຮົາຈະສະຖິດຢູ່ໃນເຂົາທັງຫລາຍແລະຈະທຽວຢູ່ໃນຖ້ຳມາກາງເຂົາເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາແລະພວກເຂົາຈະເປັນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ.” ¹⁷ດ້ວຍເຫດນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງອອກມາຈາກຖ້ຳມາກາງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນແລະຈົ່ງຢູ່ຕ່າງຫາກ ຢ່າຖືກຕ້ອງສິ່ງທີ່ຖ່ອຍຮ້າຍແລ້ວຝ່າຍເຮົາ, ຈຶ່ງຈະຮັບເຈົ້າທັງຫລາຍໄວ້. ¹⁸ເຮົາຈະເປັນບິດາຂອງພວກເຈົ້າແລະຝ່າຍເຈົ້າ, ຈະເປັນບຸດຊາຍບຸດຍິງຂອງເຮົາ”ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ດັ່ງນັ້ນ.

ບົດທີ 7

¹ພວກທີ່ຮັກເອີຍ, ເມື່ອພວກເຮົາມີພຣະສັນຍາດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຊຳລະຕົວຈາກຮອຍເປື້ອນທຸກຢ່າງຂອງເນື້ອກາຍແລະວິນຍານຈິດ ແລະຈົ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມບໍລິສຸດຢ່າງຄົບຖ້ວນໂດຍຄວາມຢ່າເກາງພຣະເຈົ້າ.

ໂປໂລຍິນດີທີ່ຄຣິສຕະຈັກກັບໃຈໃໝ່

²ຈົ່ງມີໃຈກວ້າງຕ້ອນຮັບເຮົາເທິນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດຮ້າຍແກ່ຜູ້ໃດ, ບໍ່ໄດ້ທຳລາຍຜູ້ໃດ, ຫລືບໍ່ໄດ້ເອົາປຽບຜູ້ໃດຈັກເທື່ອ. ³ເຮົາກ່າວຢ່າງນີ້ກໍບໍ່ແມ່ນເພື່ອຈະໃສ່ໂທດພວກເຈົ້າ ເພາະເຮົາໄດ້ບອກແລ້ວວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍຢູ່ໃນໃຈຂອງເຮົາ ຄືຈະຕາຍຫລືຈະເປັນກໍຢູ່ດ້ວຍກັນ.

⁴ເຮົາມີຄວາມໄວ້ໃຈແລະພາກພູມໃຈໃນພວກເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຊູໃຈຢ່າງບໍລິບູນ ແລະໃນຄວາມທຸກລຳບາກຂອງເຮົາທຸກຢ່າງ ເຮົາກໍຍັງມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຢ່າງລົ້ນເຫລືອ. ⁵ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາໄດ້ມາເຖິງແຂວງມາເກໂດເນຍແລ້ວ ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ພັກຜ່ອນຈັກຍາມ ແຕ່ເຮົາມີຄວາມທຸກລຳບາກຢູ່ອ້ອມຂ້າງ ພາຍນອກມີການຕໍ່ສູ້ພາຍໃນກໍມີຄວາມຍ້ານ. ⁶ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງໂຜດໜຸນໃຈຄົນທີ່ທ້ຖອຍ ໄດ້ຊົງໂຜດໜຸນໃຈເຮົາດ້ວຍການທີ່ຕິໂຕໄດ້ມາເຖິງນັ້ນ. ⁷ແລະບໍ່ໃຊ້ແຕ່ພຽງການມາຂອງຕິໂຕເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ດ້ວຍການທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຊູໃຈຂອງຕິໂຕອີກດ້ວຍ ຕາມທີ່ຕິໂຕໄດ້ມາເລົ່າໃຫ້ຟັງເຖິງຄວາມອາໄລແລະຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ກັບທັງໃຈຮ້ອນຮົນຂອງພວກເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ເຮົາ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທະວີຂຶ້ນ. ⁸ເພາະເຖິງແມ່ນຈົດໝາຍຂອງເຮົາສະບັບນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍທຸກໃຈກໍຕາມ ເຮົາກໍບໍ່ກິນແໜງ ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາໄດ້ກິນແໜງແດ່ແລ້ວກໍຕາມ ເພາະເຮົາເຫັນວ່າຈົດໝາຍສະບັບນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍທຸກໃຈ ກໍພຽງແຕ່ຊົ່ວຄາວດຽວເທົ່ານັ້ນ. ⁹ບັດນີ້ເຮົາມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີບໍ່ໃຊ້ເພາະຄວາມທຸກໃຈຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ແຕ່ເພາະຄວາມທຸກໃຈນັ້ນເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຈົ້າກັບໃຈເສຍໃໝ່ ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມທຸກໃຈ

ຢ່າງທີ່ຊອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນຮ້າຍຈາກເຮົາຈັກຢ່າງ. ¹⁰ດ້ວຍວ່າຄວາມທຸກໃຈຕາມຢ່າງຊອບພຣະໄທພຣະເຈົ້ານັ້ນ ຍ່ອມເຮັດໃຫ້ກັບໃຈເສຍໃໝ່ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ຄວາມພົ້ນໂດຍບໍ່ຄວນກິນແຫງ ແຕ່ຄວາມທຸກໃຈຕາມຢ່າງໂລກນັ້ນ ຍ່ອມນຳໄປເຖິງຄວາມຕາຍ. ¹¹ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າ ການທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ທຸກໃຈຕາມຢ່າງຊອບພຣະໄທພຣະເຈົ້ານັ້ນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເກີດມີຄວາມຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງຫລາຍເທົ່າໃດ, ເອົາໃຈໃສ່ທີ່ຈະແກ້ຕົວຫລາຍເທົ່າໃດ, ຄວາມເຄືອງໃຈ, ຄວາມຕື່ນຕົວ, ຄວາມອາໄລ, ຄວາມຮ້ອນຮົນ ແລະການລົງໂທດຕອບແທນຫລາຍເທົ່າໃດ ໃນທຸກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ສະແດງຕົວວ່າເປັນຄົນບໍ່ມີຜິດໃນການນັ້ນແລ້ວ. ¹²ເຫດສັນນັ້ນເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາໄດ້ຂຽນມາເຖິງເຈົ້າທັງຫລາຍ ກໍບໍ່ໃຊ້ຍ້ອນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດຜິດຫລືຍ້ອນຜູ້ທີ່ຖືກຜິດນັ້ນ ແຕ່ເພື່ອຄວາມຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງທີ່ພວກເຈົ້າມີຕໍ່ເຮົານັ້ນ ຈະໄດ້ປະກົດແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຊ່ອງພຣະພັກພຣະເຈົ້າ. ¹³ໂດຍເຫດນັ້ນແຫລະ, ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມຊູໃຈ. ນອກຈາກຄວາມຊູໃຈຂອງເຮົານັ້ນ ເຮົາມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຢ່າງເຫລືອລົ້ນເພາະຍ້ອນຄວາມຍິນດີຂອງຕີໂຕ ໃນການທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຕີໂຕສະຫງົບລົງ. ¹⁴ທີ່ເຮົາໄດ້ອວດອ້າງເລື່ອງເຈົ້າທັງຫລາຍແກ່ຕີໂຕ ເຮົາບໍ່ມີຄວາມລະອາຍເລີຍ ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງສັນໃດ ສິ່ງທີ່ເຮົາອວດອ້າງເລື່ອງພວກເຈົ້າແກ່ຕີໂຕເມື່ອກ່ອນນັ້ນ ກໍປະກົດເປັນຄວາມຈິງເໝືອນກັນສັນນັ້ນ. ¹⁵ແລະເມື່ອຕີໂຕລະນຶກເຖິງການເຊື່ອຟັງຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະການທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຕ້ອນຮັບເພິ່ນດ້ວຍຄວາມຢາເກງຈົນຕົວສັ່ນ ເພິ່ນກໍເພີ່ມຄວາມຮັກໃນພວກເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ. ¹⁶ເຮົາຊົມຊື່ນຍິນດີເພາະວ່າເຮົາເຊື່ອໝັ້ນພວກເຈົ້າໄດ້ທຸກສິ່ງ.

ບົດທີ 8

ການໃຫ້ທານແບບຄຣິສະຕຽນ

¹ພິນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາປາດຖະໜາໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຈັກເຖິງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງພຣະອົງຊົງໄຜດປະທານແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍໃນແຂວງ ມາເກໂດເນຍ. ²ເພາະວ່າເມື່ອຄາວທີ່ເຂົາຖືກທົດລອງຢ່າງໜັກ ໂດຍໄດ້ຮັບຄວາມທຸກລຳບາກ ຄວາມຍິນດີອັນເຫລືອລົ້ນ ແລະຄວາມຍາກຈົນອັນເຫລືອປະມານຂອງເຂົານັ້ນ ກໍໄດ້ປະກົດລົ້ນອອກມາເປັນໃຈສັດທາອັນກວ້າງຂວາງ. ³ເພາະເຮົາເປັນພະຍານໄດ້ວ່າ ເຂົາສັດທາຖວາຍໂດຍສຸດຄວາມສາມາດຂອງເຂົາ ແລະເຫລືອຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເສຍອີກ. ⁴ແລ້ວຕາມລຳພັງໃຈຂອງເຂົາເອງ ເຂົາກໍຍັງໄດ້ອ້ອນວອນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຂໍເຮົາກະລຸນາໃຫ້ເຂົາມີສ່ວນໃນການຊ່ອຍເຫລືອພວກໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ. ⁵ບໍ່ເໝືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ຄາດໝາຍໄວ້ ແຕ່ຂໍສຳຄັນທີ່ສຸດແມ່ນເຂົາໄດ້ຖວາຍຕົວເອງແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ອນ ແລ້ວໄດ້ມອບຕົວໃຫ້ເຮົາຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ. ⁶ຈົນວ່າເຮົາໄດ້ເຕືອນ ຕີໂຕ ໃຫ້ຊ່ອຍພວກເຈົ້າເຮັດການກຸສົນນັ້ນໃຫ້ສຳເລັດ ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ລົງມືເຮັດໄວ້ກ່ອນແລ້ວນັ້ນ. ⁷ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍມີບໍລິບູນໃນທຸກສິ່ງ ຄື ຄວາມເຊື່ອ, ຖ້ອຍຄຳ, ວິຊາຄວາມຮູ້, ຄວາມຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງ, ແລະຄວາມຮັກຕໍ່ເຮົາ ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍຈຶ່ງປະກອບການກຸສົນນີ້ຢ່າງບໍລິບູນເໝືອນກັນ. ⁸ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳບັນຊາ ແຕ່ໄດ້ນຳເລື່ອງຄວາມ

ຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງຂອງຄົນອື່ນມາທຽບທົດລອງກັບຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍນັ້ນ ເບິ່ງວ່າເປັນຂອງແທ້ຫລືບໍ່. ⁹ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຈັກພຣະຄຸນຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລ້ວວ່າ ເຖິງແມ່ນພຣະອົງຊົງຮັ່ງມີ ພຣະອົງກໍຍັງຊົງຍອມກາຍເປັນຄົນຍາກຈົນເພາະເຫັນແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີ ເນື່ອງຈາກຄວາມຍາກຈົນຂອງພຣະອົງ. ¹⁰ແລະເຮົາຈະອອກຄວາມເຫັນໃນເລື່ອງນີ້ວ່າ ເລື່ອງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນກ່ອນເຂົາເມື່ອປີກາຍນີ້ ແລະບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນຈະເຮັດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າຍັງເຕັມໃຈໃນການເຮັດນັ້ນດ້ວຍ. ¹¹ບັດນີ້ກໍຄວນແລ້ວທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເຮັດການນັ້ນໃຫ້ສໍາເລັດເສຍ ເພື່ອວ່າເມື່ອພວກເຈົ້າມີໃຈພ້ອມຢູ່ແລ້ວ ເຈົ້າກໍຈະເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດຕາມຄວາມສາມາດຂອງຕົນ. ¹²ເພາະວ່າຖ້າມີນໍ້າໃຈພ້ອມຢູ່ແລ້ວ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງພໍພຣະໄທທີ່ຈະຊົງຮັບຕາມທີ່ທຸກຄົນມີຢູ່ ບໍ່ໃຊ້ຕາມທີ່ເຂົາບໍ່ມີ. ¹³ເຮົາບໍ່ໄດ້ມຸ້ງໝາຍວ່າຈະໃຫ້ການງານຂອງຄົນອື່ນເປົາລົງ ແລະໃຫ້ການງານຂອງພວກເຈົ້າໜັກຂຶ້ນ ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ເປັນການສະເໝີກັນ. ¹⁴ສັນນັ້ນໃນຍາມທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍມີບໍລິບູນຢ່າງເວລານີ້ ພວກເຈົ້າກໍຄວນຈະຊ່ອຍຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຂາດເຂີນ ແລະໃນຍາມທີ່ເຂົາມີບໍລິບູນ ເຂົາກໍຈະຊ່ອຍພວກເຈົ້າເມື່ອຂາດເຂີນເໝືອນກັນ ເພື່ອຈະໃຫ້ສະເໝີກັນໄປ. ¹⁵ດັ່ງນີ້ຄໍາຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີແລ້ວວ່າ, “ຜູ້ທີ່ໄດ້ຫລາຍກໍບໍ່ເຫລືອແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ໜ້ອຍກໍບໍ່ຂາດເຂີນ.”

¹⁶ແຕ່ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຕິໂຕມີໃຈຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າງດຽວກັນ. ¹⁷ເພາະບໍ່ພຽງແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບຄວາມເຕືອນຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພິ່ນຍັງມີໃຈຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງພ້ອມຢູ່ແລ້ວ ຈິ່ງໄດ້ໄປຫາເຈົ້າທັງຫລາຍຕາມລໍາພັງໃຈຕົນເອງ. ¹⁸ເຮົາໄດ້ໃຊ້ພິ້ນ້ອງຄົນນັ້ນ ຜູ້ມີຊື່ສຽງໃນຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍເພາະການປະກາດຂ່າວປະເສີດ ໃຫ້ໄປນໍາຕິໂຕ. ¹⁹ແລະບໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຄຣິສຕະຈັກໄດ້ເລືອກຕັ້ງຜູ້ນັ້ນໃຫ້ເປັນເພື່ອນເດີນທາງດ້ວຍກັນກັບເຮົາໃນການກຸສົນ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຮັບເປັນທຸລະ ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ຖວາຍພຣະກຽດແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເປັນທີ່ສະແດງນໍ້າໃຈອັນພ້ອມແລ້ວຂອງເຮົາ. ²⁰ເຮົາກໍຈັດການຢ່າງນີ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດຕິຕຽນເຮົາໄດ້ ໃນເລື່ອງຂອງບໍລິຈາກອັນບໍລິບູນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຮັບແຈກນັ້ນ. ²¹ດ້ວຍວ່າເຮົາມຸ້ງໝາຍຢາກເປັນຄົນສັດຊື່ ບໍ່ໃຊ້ແຕ່ຈໍາເພາະພຣະພັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງດ້ວຍ. ²²ເຮົາໄດ້ໃຊ້ພິ້ນ້ອງຂອງເຮົານັ້ນໄປນໍາເຂົາ ຄືຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ທົດລອງເບິ່ງຫລາຍເທື່ອ ຈິ່ງເຫັນວ່າເປັນຄົນມີໃຈຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງໃນຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງມາແລ້ວ ແລະບັດນີ້ໄດ້ມີຄວາມຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງຫລາຍກວ່າເກົ່າ ຍ້ອນວ່າເພິ່ນມີຄວາມໄວ້ໃຈຫລາຍໃນພວກເຈົ້າ. ²³ສ່ວນຕິໂຕນັ້ນເປັນຜູ້ເຂົ້າສ່ວນກັບເຮົາ ແລະເປັນຜູ້ຮ່ວມງານໃນການຮັບໃຊ້ເຈົ້າທັງຫລາຍສ່ວນພວກພິ້ນ້ອງຂອງເຮົານັ້ນກໍເປັນທູດຮັບໃຊ້ຂອງຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍ ແລະເປັນພຣະກຽດຕິຍົດຂອງ ພຣະຄຣິດ. ²⁴ເຫດສັນນັ້ນຈິ່ງສະແດງຫລັກຖານຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະການທີ່ເຮົາອວດອ້າງກ່ຽວກັບເລື່ອງພວກເຈົ້ານັ້ນ ຈິ່ງໃຫ້ປະກົດແກ່ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຕໍ່ໜ້າຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍ.

ບົດທີ 9

ການສົງເຄາະພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ

1 ເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂຽນເຖິງເຈົ້າທັງຫລາຍ ກ່ຽວເລື່ອງການສົງເຄາະພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. 2 ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າໃຈຂອງພວກເຈົ້າພ້ອມຢູ່ແລ້ວ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວອວດອ້າງເລື່ອງຂອງພວກເຈົ້າຕໍ່ຊາວມາເກໂດເນຍວ່າ ທີ່ແຂວງອະຂາຢາເຂົາກໍຈັດແຈງໄວ້ພ້ອມແລ້ວຕັ້ງແຕ່ປີກາຍ ແລະໃຈຮ້ອນຮົນຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍກໍຊຸກຍູ້ຫລາຍຄົນໃຫ້ເຂົາສົນໃຈ. 3 ແຕ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ພວກພີ່ນ້ອງເຫລົ່ານັ້ນໄປ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ການອວດອ້າງຂອງເຮົາກ່ຽວເລື່ອງຂອງພວກເຈົ້າໃນຂັ້ນນັ້ນເປັນການເສຍປະໂຫຍດ ແລະເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຈັດແຈງໄວ້ພ້ອມ ເໝືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ກ່າວແລ້ວນັ້ນ. 4 ບໍ່ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ຖ້າຊາວມາເກໂດເນຍບາງຄົນມາກັບເຮົາ ແລະເຫັນວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຈັດແຈງໄວ້ພ້ອມຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ຕາຍໃຈເຊື່ອນັ້ນ ຢ່າວ່າແຕ່ພວກເຈົ້າຈະຖືກລະອາຍຂາຍໜ້າ ແຕ່ເຮົາເອງກໍຈະຖືກລະອາຍຂາຍໜ້າເໝືອນກັນ. 5 ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຄິດເຫັນວ່າຈຳເປັນຕ້ອງຕັກເຕືອນພີ່ນ້ອງເຫລົ່ານັ້ນ ໃຫ້ໄປຫາເຈົ້າທັງຫລາຍກ່ອນເຮົາ ແລະໃຫ້ຈັດແຈງເຄື່ອງທານຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍໄວ້ຕາມທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ແລ້ວ ເພື່ອເຄື່ອງທານນັ້ນຈະມີຢູ່ພ້ອມ ເໝືອນເປັນເຄື່ອງທານທີ່ໃຫ້ດ້ວຍໃຈສັດທາ ບໍ່ໃຊ້ດ້ວຍຂົນໃຈ. 6 ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ຄົນທີ່ຫວ່ານພຽງເລັກນ້ອຍ ກໍກ່ຽວເກັບໄດ້ພຽງເລັກນ້ອຍ ແລະຄົນທີ່ຫວ່ານຫລາຍ ກໍກ່ຽວເກັບໄດ້ຫລາຍ. 7 ທຸກຄົນຈຶ່ງໃຫ້ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ຄິດໝາຍໄວ້ໃນໃຈ ບໍ່ໃຊ້ໃຫ້ດ້ວຍຄິດເສຍດາຍ ຫລືດ້ວຍຂົນໃຈໃຫ້ ເຫດວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກຄົນນັ້ນທີ່ໃຫ້ດ້ວຍຊົນໃຈຍິນດີ. 8 ແລະພຣະເຈົ້າຊົງລິດອາດປະທານພຣະຄຸນອັນອຸດົມທຸກຢ່າງແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງພຽງພໍສຳລັບຕົວສະເໝີ ທັງຈະມີສິ່ງຂອງບໍລິບູນສຳລັບການງານດີທຸກຢ່າງດ້ວຍ. 9 ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ, “ເພິ່ນບໍລິຈາກຢ່າງກວ້າງຂວາງໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຢາກຄຸນຄວາມດີຂອງເພິ່ນກໍຕັ້ງຢູ່ເປັນນິດ.” 10 ຝ່າຍພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທານແນວປູກໃຫ້ແກ່ຜູ້ຫວ່ານ, ກັບທັງອາຫານສຳລັບກິນ ຈະຊົງປະທານແນວປູກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ, ທັງຈະຊົງບັນດານໃຫ້ແນວປູກນັ້ນທະວີຂຶ້ນ ຊ້ຳຈະຊົງບັນດານໃຫ້ຜົນແຫ່ງຄຸນຄວາມດີຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນຈະເລີນຂຶ້ນ. 11 ໂດຍຊົງໂຜດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮັ່ງມີດ້ວຍສິ່ງຂອງຢ່າງບໍລິບູນ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າມີຂອງແຈກຢາຍຢ່າງໃຈກວ້າງຂວາງ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ນຳໄປແຈກຢາຍ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການຂອບພຣະຄຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. 12 ເພາະວ່າການຮັບໃຊ້ໃນການບົວລະບັດນັ້ນບໍ່ໃຊ້ເປັນການຊ່ອຍພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທີ່ຂາດເຂີນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນເຫດໃຫ້ມີການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍອີກດ້ວຍ. 13 ແລະເນື່ອງຈາກຜົນແຫ່ງການບົວລະບັດນັ້ນເຂົາຈຶ່ງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ ໂດຍເຫດທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຍອມຟັງແລະຕັ້ງໃຈຢູ່ໃນອຳນາດຂອງຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະຄຣິດ ແລະເພາະເຫດພວກເຈົ້າໄດ້ແຈກຈ່າຍແກ່ເຂົາ ແລະແກ່ຄົນທັງປວງດ້ວຍໃຈກວ້າງຂວາງ. 14 ຝ່າຍເຂົາກໍຈະຮັກແພງແລະອ້ອນວອນເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພາະເຫດພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າຢ່າງລົ້ນເຫລືອ. 15 ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ເພາະຂອງພຣະລາຊະທານອັນເຫລືອທີ່ຈະພັນລະນາໃຫ້ສິ້ນສຸດໄດ້.

ບົດທີ 10

ໂປໂລກ່າວຕໍ່ຕ້ານເລື່ອງການປະຕິບັດຂອງຄົນ

¹ເຮົາຄືໂປໂລ, ຂໍອ້ອນວອນເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນສ່ວນຕົວ ໂດຍເຫັນແກ່ຄວາມອ່ອນສຸພາບ ແລະພຣະໂທກະລຸນາຂອງພຣະຄຣິດ ເຮົາ, ຜູ້ຊຶ່ງພວກເຈົ້າວ່າເປັນຄົນສຸພາບຖ່ອມຕົວເມື່ອຢູ່ຕ່າງ- ຫນ້າ ແຕ່ເມື່ອຢູ່ໂກກໍເປັນຄົນໃຈກ້າ. ²ຄື ເຮົາຂໍຮ້ອງພວກເຈົ້າວ່າ ເມື່ອເຮົາມາຢູ່ນຳພວກເຈົ້າ ຢ່າ ໃຫ້ເຮົາສະແດງຄວາມກ້າຫານດ້ວຍຄວາມແນ່ໃຈ ເໝືອນເຮົາຄິດບັງອາດຈະເຮັດຕໍ່ບາງຄົນທີ່ ນຶກເຫັນວ່າ ເຮົາຍັງເຮັດໄປຕາມທຳມະດາມະນຸດ. ³ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາຢູ່ກິນໃນໂລກກໍຈິງ ເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ສູ້ຮົບຕາມທຳມະດາມະນຸດ. ⁴ເພາະວ່າເຄື່ອງອາວຸດຂອງເຮົາບໍ່ເປັນຝ່າຍໂລກ ແຕ່ມີ ລິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ ອາດທຳລາຍຄ້າຍອັນເຂັ້ມແຂງໄດ້ ຄືທຳລາຍຄວາມຄິດທີ່ມີເຫດຜົນ ອັນບໍ່ຈິງ. ⁵ແລະຄວາມດີດຶງທຸກປະການທີ່ຕັ້ງຕົວຂຶ້ນຂັດຂວາງຄວາມຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະປາບ ຄວາມຄິດທຸກປະການລົງໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບ ຈົນເຖິງນ້ອມຟັງ ພຣະຄຣິດ. ⁶ແລະເມື່ອການນ້ອມຟັງ ຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍສຳເລັດຄົບຖ້ວນແລ້ວ ເຮົາພ້ອມທີ່ຈະລົງໂທດແກ່ການບໍ່ນ້ອມຟັງທຸກປະການ. ⁷ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງແລເບິ່ງສິ່ງທີ່ປະກົດກັບຕາ^[1] ຖ້າຜູ້ໃດຕາຍໃຈເຊື່ອວ່າຕົນເປັນຄົນຂອງພຣະ- ຄຣິດ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຄຳນຶງວ່າເໝືອນດັ່ງຕົນເປັນຄົນຂອງພຣະຄຣິດ ເຮົາກໍເປັນຄົນຂອງພຣະຄຣິດ ເໝືອນກັນ. ⁸ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາໄດ້ອວດອ້າງຫລາຍໄປໜ້ອຍໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບອຳນາດທີ່ອົງພຣະຜູ້- ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ໄວ້ ເພື່ອສ້າງພວກເຈົ້າຂຶ້ນ ບໍ່ໃຊ້ເພື່ອທຳລາຍພວກເຈົ້າ ກໍຈະບໍ່ລະອາຍ. ⁹ເຮົາເວົ້າດັ່ງນັ້ນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຄິດວ່າ ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຢ້ານເພາະຈົດໝາຍຂອງ ເຮົາ ເພາະມີບາງຄົນເວົ້າວ່າ. ¹⁰“ຈົດໝາຍຂອງໂປໂລນັ້ນມີນ້ຳໜັກແລະມີອຳນາດກໍຈິງ ແຕ່ວ່າ ຕົວເພິ່ນເບິ່ງຄືອ່ອນແຮງ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງເພິ່ນກໍໃຊ້ການບໍ່ໄດ້.” ¹¹ຈົ່ງໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຂົ້າໃຈ ດັ່ງນີ້ວ່າ ເມື່ອເຮົາບໍ່ຢູ່ ເຮົາເວົ້າໄວ້ໃນຈົດໝາຍຂອງເຮົາຢ່າງໃດ ເມື່ອເຮົາມາແລ້ວ ເຮົາກໍຈະ ເຮັດຢ່າງນັ້ນ.

¹²ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ກ້າມັບຕົວວ່າສະເໝີກັນກັບບາງຄົນທີ່ຍົກຕົວເອງ ຫລືປຽບທຽບກັນກັບເຂົາ ດ້ວຍວ່າເມື່ອເຂົາເອົາຕົວຂອງເຂົາເປັນເຄື່ອງວັດແທກ ແລະແທກທຽບກັນແລະກັນແລ້ວ ເຂົາກໍ ເປັນຄົນຂາດສະຕິປັນຍາ. ¹³ຝ່າຍເຮົາຈະບໍ່ອວດຕົວໃນສິ່ງໃດເກີນຂອບເຂດ ແຕ່ວ່າຈະອວດຕົວ ໃນຂອບເຂດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈັດໄວ້ໃຫ້ເຮົາ ແລະພວກເຈົ້າກໍຢູ່ໃນຂອບເຂດນັ້ນ. ¹⁴ການທີ່ເຮົາ ມາເຖິງເຈົ້າທັງຫລາຍນັ້ນ ບໍ່ໃຊ້ເປັນການລ່ວງເກີນຂອບເຂດອັນຄວນ ເພາະເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ນຳ ຂ່າວປະເສີດເລື່ອງ ພຣະຄຣິດມາເຖິງພວກເຈົ້າກ່ອນໝູ່. ¹⁵ເຮົາບໍ່ໄດ້ອວດຕົວເກີນຂອບເຂດ, ບໍ່ ໄດ້ເອົາການທີ່ຄົນອື່ນເຮັດມາອວດ ແຕ່ເຮົາຫວັງໃຈວ່າ ເພື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າຈະເລີນ ຂຶ້ນແລ້ວ ງານຂອງເຮົາຈະຂະຫຍາຍເຂດອອກໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງຖ້າມາພວກເຈົ້າ ໃນ ຂອບເຂດຂອງເຮົາ. ¹⁶ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ປະກາດເລື່ອງຂ່າວປະເສີດໃນເຂດທີ່ຢູ່ນອກທ້ອງຖິ່ນຂອງ

^[1]ຫລືວ່າ “ພວກເຈົ້າກຳລັງແລເບິ່ງອັນທີ່ປາກົດພາຍນອກ.”

ພວກເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ອວດເລື່ອງການງານທີ່ຄົນອື່ນໄດ້ເຮັດໄວ້ແລ້ວນັ້ນ. ¹⁷“ຖ້າຜູ້ໃດຈະອວດ ກໍຈົ່ງເອົາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາອວດເທິນ.” ¹⁸ເພາະຄົນທີ່ຍົກຍ້ອງຕົວເອງບໍ່ເປັນທີ່ນັບຖືຂອງຜູ້ໃດ ແຕ່ຄົນທີ່ໜ້ານັບຖືນັ້ນ ຄືຜູ້ທີ່ພຣະອົງເຈົ້າຊົງຍົກຍ້ອງ.

ບົດທີ 11

ໄປໂລແລະອັກຄະສາວົກທຽມ

¹ເຮົາປະສົງຢາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍອົດທົນຟັງຄວາມໂງ່ຂອງເຮົາຈັກໜ້ອຍ. ²ກະລຸນາອົດທົນນຳເຮົາແດ່ທ້ອນ ເພາະວ່າເຮົາທວງແຫນເຈົ້າທັງຫລາຍຕາມຢ່າງຄວາມທວງແຫນຂອງພຣະເຈົ້າເຫດວ່າເຮົາໄດ້ໝາຍໝັ້ນພວກເຈົ້າໄວ້ສຳລັບຜົວຜູ້ດຽວ ເພື່ອຈະຖວາຍແກ່ພຣະຄຣິດ ເປັນສາວປອດບໍລິສຸດ. ³ແຕ່ເໝືອນດັ່ງນັ້ນໄດ້ຫລອກລວງນາງເອວາດ້ວຍກົນອຸປະກອນຂອງມັນ ເຮົາຄິດຢ້ານວ່າຈິດໃຈຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍກໍຈະຖືກຫລອກລວງດ້ວຍຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ໃຫ້ຫລົງຈາກຄວາມຈົງຮັກພັກດີອັນສັດຊື່ ແລະບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະຄຣິດດັ່ງນັ້ນ. ⁴ເຫດວ່າຖ້າມີຜູ້ໃດມາປະກາດເລື່ອງພຣະເຢຊູອົງອື່ນ ທີ່ແຕກຕ່າງກັບພຣະອົງທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດແລ້ວນັ້ນ ຫລືຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍຈະຮັບພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງຕ່າງກັນກັບທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບແລ້ວນັ້ນ ຫລືຮັບຂ່າວປະເສີດທີ່ແຕກຕ່າງກັບທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາແລ້ວນັ້ນກໍເທົ່າກັບວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຍອມເຊື່ອຟັງເຂົາງ່າຍເຕັມທີ. ⁵ເພາະເຮົາຄິດວ່າເຮົາບໍ່ເປັນຜູ້ຕໍ່າຕ້ອຍກວ່າພວກອັກຄະສາວົກຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ເຫລົ່ານັ້ນແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍດຽວ. ⁶ເຖິງແມ່ນເຮົາບໍ່ເກັ່ງຝ່າຍຄວາມເວົ້າກໍດີ ເຮົາກໍຍັງມີຄວາມຮູ້ ທີ່ຈົງ, ເຮົາໄດ້ສະແດງຂໍ້ນີ້ໃຫ້ປະກົດຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວໃນກິດຈະການທຸກສິ່ງ. ⁷ເຮົາໄດ້ເຮັດຜິດຫລືໃນການທີ່ເຮົາຖ່ອມໃຈລົງເພື່ອຍົກຊູເຈົ້າທັງຫລາຍຂຶ້ນ ເພາະເຮົາໄດ້ປະກາດເລື່ອງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດຄ່າອັນໃດ. ⁸ເຮົາໄດ້ລູ່ຊົງຄຣິສຕະຈັກໜ່ວຍອື່ນ ດ້ວຍການຮັບເງິນບຳລຸງຈາກພວກເຂົາເພື່ອມາບົວລະບັດພວກເຈົ້າ. ⁹ແລະເມື່ອເຮົາຢູ່ນຳເຈົ້າທັງຫລາຍແລະກຳລັງຂາດເຂີນ ເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເປັນພາລະອັນໜັກແກ່ຜູ້ໃດ ເພາະວ່າພວກພິນ້ອງທີ່ມາຈາກແຂວງມາເກໂດເນຍ ໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ມີພໍກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮົາ ເຮົາໄດ້ລະວັງຕົວບໍ່ໃຫ້ເປັນພາລະອັນໜັກແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໃນສິ່ງໃດ ແລະຈະລະວັງຢ່າງນັ້ນຕໍ່ໄປ. ¹⁰ຄວາມຈົງຂອງພຣະຄຣິດມີຢູ່ໃນເຮົາຢ່າງຄັກແນ່ສັນໃດ ຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນແຂວງອະຂາຍາຫ້າມເຮົາບໍ່ໃຫ້ອວດອ້າງໃນການນີ້ສັນນັ້ນ. ¹¹ເພາະເຫດໃດ ເພາະເຮົາບໍ່ຮັກເຈົ້າທັງຫລາຍຫລື ພຣະເຈົ້າຊົງຊາບດີວ່າເຮົາຮັກພວກເຈົ້າ. ¹²ສິ່ງໃດທີ່ເຮົາເຮັດຢູ່ນັ້ນ ເຮົາກໍຈະເຮັດຕໍ່ໄປ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນມີໂອກາດອວດໄດ້ວ່າ ການງານທີ່ເຂົາເຮັດນັ້ນເປັນການແບບດຽວກັນກັບເຮົາ. ¹³ເພາະວ່າຄົນຢ່າງນັ້ນເປັນອັກຄະສາວົກທຽມ, ເປັນຄົນງານທີ່ຫລອກລວງ, ທີ່ປອມຕົວເປັນອັກຄະສາວົກຂອງພຣະຄຣິດ. ¹⁴ການເຮັດຢ່າງນັ້ນບໍ່ເປັນການປະຫລາດຫຍັງດອກ ເພາະຊາຕານເອງກໍຍັງປອມຕົວເປັນເທວະດາຂອງຄວາມສະຫວ່າງໄດ້. ¹⁵ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ເປັນການງົດປະຫລາດອັນໃດ ທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຊາຕານຈະປອມຕົວເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຄວາມຊອບທຳ ບັນສຸດທ້າຍຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະເປັນໄປຕາມກິດຈະການຂອງເຂົາ.

ການທົນທຸກຂອງໂປໂລໃນຖານະອັກຄະສາວົກ

¹⁶ເຮົາກ່າວຊື່ອີກວ່າ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຖືວ່າເຮົາເປັນຄົນໂງ່ ແຕ່ຖ້າມີດັ່ງນັ້ນຈົ່ງອົດຮັບຟັງເຮົາ ເໝືອນຟັງຄົນໂງ່ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ອວດອ້າງຈັກໜ້ອຍ. ¹⁷(ການທີ່ເຮົາກ່າວຢ່າງນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວຕາມຫລັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ກ່າວເໝືອນຄົນໂງ່ທີ່ມີຄວາມໄວ້ໃຈໃນການອວດຂອງຕົນ. ¹⁸ເພາະວ່າມີຫລາຍຄົນອວດຕົວຕາມຢ່າງມະນຸດ ເຮົາກໍຈະອວດເໝືອນກັນ). ¹⁹ເພາະວ່າການທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຍິນດີອົດຮັບຟັງຄົນໂງ່ນັ້ນ ຄົງຈະເປັນເພາະພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ສະຫລາດແລ້ວຕື່. ²⁰ເພາະພວກເຈົ້າຍອມທົນເອົາ ເມື່ອມີຜູ້ໃດເອົາເຈົ້າໄປເປັນຂ້ອຍ, ເມື່ອມີຜູ້ໃດກິນກິນເຈົ້າ, ເມື່ອມີຜູ້ໃດຈັບເອົາຕົວເຈົ້າ, ເມື່ອມີຜູ້ໃດຍົກຕົວເປັນໃຫຍ່, ຫລືເມື່ອມີຜູ້ໃດຕົບໜ້າເຈົ້າ. ²¹ເຮົາກ່າວດ້ວຍຄວາມລະອາຍວ່າເຮົາເປັນຄົນອ່ອນແອເກີນໄປໃນເລື່ອງນີ້ບໍ່ວ່າໃຜຈະກ້າອວດໃນເລື່ອງໃດ (ເຮົາກ່າວຢ່າງຄົນໂງ່) ເຮົາກໍກ້າອວດໃນເລື່ອງນັ້ນເໝືອນກັນ. ²²ເຂົາເປັນຊາດເຮັບເຮັດຫລື ເຮົາກໍເປັນເໝືອນກັນ ເຂົາເປັນຊາດອິສຣາເອນຫລື ເຮົາກໍເປັນເໝືອນກັນ ເຂົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມຫລື ເຮົາກໍເປັນເໝືອນກັນ. ²³ເຂົາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດຫລື (ເຮົາເວົ້າຕາມຢ່າງຄົນເສຍຈິດ) ເຮົາກໍລິ້ນກວ່າເຂົາອີກ ເຮົາໄດ້ເຮັດການໜັກລິ້ນກວ່າເຂົາ, ໄດ້ຖືກຄຸກຫລາຍກວ່າເຂົາ ໃນການຖືກຂັງຖືກຕີ ເຮົາກໍຖືກເກີນຂະໜາດ ໃນການຜະເຊີນໄພ ເຮົາເກືອບຕາຍຫລາຍເທື່ອແລ້ວ. ²⁴ພວກຍິງໄດ້ຂັງເຮົາທ້າເທື່ອ ເທື່ອລະສາມສິບເກົ້າບາດ. ²⁵ເຮົາໄດ້ຖືກຂັງດ້ວຍແສ້ຫວາຍສາມເທື່ອ, ເຂົາໄດ້ຄວ່າງກ້ອນຫີນໃສ່ເຮົາເທື່ອໜຶ່ງ, ເຮົາໄດ້ຖືກສະເພົາຫລົ້ມເຖິງສາມເທື່ອ, ເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນທະເລເລີກວັນໜຶ່ງກັບຄືນໜຶ່ງ. ²⁶ເຮົາໄດ້ເດີນທາງຫລາຍເທື່ອ ເປັນການປະຈົນໄພອັນໜ້າຍ້ານໃນແມ່ນ້ຳ, ຈາກພວກໂຈນ, ຈາກເພື່ອນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາເອງ, ຈາກພວກນອກຊາດ, ໃນບ້ານເມືອງ, ໃນປ່າ, ໃນທະເລ, ຖ້າມາກາງພວກພິນ້ອງທີ່ບໍ່ສັດຊື່. ²⁷ຜະເຊີນໃນການໜັກໜ່ວງແລະຍາກລຳບາກ ໃນການອົດຫລັບອົດນອນຫລາຍຄືນ, ໃນການອົດເຂົ້າຢາກນ້ຳ, ໃນການອົດອາຫານຫລາຍເທື່ອ, ໃນການຖືກໜາວແລະເປືອຍຕົວ. ²⁸ແລະນອກຈາກການອື່ນໆ ທີ່ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຍົກມາໃຫ້ຟັງ ກໍຍັງມີພາລະປະຈຳວັນຂອງເຮົາ ຄືຄວາມທ່ວງໃຍເຖິງຄຣິສຕະຈັກທັງປວງ. ²⁹ມີໃຜແດ່ທີ່ອ່ອນແຮງ ແລະເຮົາບໍ່ໄດ້ອ່ອນແຮງນຳ ມີໃຜແດ່ທີ່ຖືກສະດູດໃຈ ແລະເຮົາບໍ່ໄດ້ຮ້ອນຮົນໃຈດ້ວຍ. ³⁰ຖ້າເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງອວດຕົວກ່ຽວກັບຄວາມອ່ອນແຮງຂອງເຮົາ. ³¹ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແລະຊົງເປັນພຣະບິດາຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ທີ່ຄວນແກ່ການສັນລະເສີນເປັນນິດ ພຣະອົງກໍຊົງຮູ້ວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ. ³²ຜູ້ວ່າລາຊະການເມືອງຂອງກະສັດອາເຣຕາໃນນະຄອນດາມາເຊ ໄດ້ໃຫ້ທະຫານເຝົ້ານະຄອນໄວ້ເພື່ອຈະຈັບຕົວເຮົາ. ³³ແຕ່ເຂົາໄດ້ເອົາເຮົາໃສ່ກວຍໃຫຍ່ຢ່ອນລົງທາງປ່ອງຢ້ຽມໃນກຳແພງນະຄອນ ເຮົາຈົ່ງພົ້ນຈາກເງື່ອມມືຂອງທ່ານ.

ບົດທີ 12

ນິມິດແລະການຊົງສະແດງທີ່ໂປໂລໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ

¹ເຖິງຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໃດກໍຕາມ ເຮົາກໍຈຳເປັນຕ້ອງອວດຕົວ ແຕ່ເຮົາຈະເລົ່າເຖິງນິມິດ

ແລະການສະແດງຊຶ່ງມາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ² ແຕ່ສິບສີ່ປີມາແລ້ວເຮົາຮູ້ຈັກຄຣິສະຕຽນຜູ້ໜຶ່ງ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປເຖິງສະຫວັນຊັ້ນທີສາມ (ແຕ່ຈະໄປທັງກາຍຫລືນອກກາຍເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນເປັນຜູ້ຊົງຊາບ). ³ ເຮົາຮູ້ຈັກວ່າຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບຂຶ້ນໄປເຖິງທີ່ສຸຂະເສີມ (ແຕ່ຈະໄປທັງກາຍຫລືນອກກາຍເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນເປັນຜູ້ຊົງຊາບ). ⁴ ຄົນນັ້ນໄດ້ຍິນສຽງທີ່ຈະກ່າວອອກເປັນຄຳບໍ່ໄດ້ແລະເປັນສິ່ງທີ່ຫ້າມມະນຸດບໍ່ໃຫ້ເປີດເຜີຍ. ⁵ ສຳລັບຄົນຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເຮົາອວດໄດ້ ແຕ່ສຳລັບເຮົາເອງຈະບໍ່ອວດຕົວ ເວັ້ນແຕ່ຈະອວດໃນຄວາມອ່ອນແຮງຂອງເຮົາ. ⁶ ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາຢາກອວດຕົວ ເຮົາກໍບໍ່ເປັນຄົນໂງ່ ເພາະເຮົາກ່າວຕາມຄວາມຈິງ ແຕ່ເຮົາອົດກັ້ນໄວ້ ກໍເພາະຍ້ານວ່າຈະມີບາງຄົນຍົກຍ້ອງເຮົາ ເກີນກວ່າທີ່ເຂົາໄດ້ຮູ້ຈັກການເຫັນແລະຟັງເຮົານັ້ນ. ⁷ ແລະເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຮົາຍົກຍ້ອງຕົວຈົນເກີນໄປເນື່ອງຈາກການຊົງສະແດງອັນຫລວງຫລາຍຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ມີສັ່ງໝາມໃນເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ ເປັນບໍລິວານຂອງຊາຕານທີ່ທຸບຕິເຮົາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຮົາຍົກຍ້ອງຕົວຈົນເກີນໄປ. ⁸ ເລື່ອງສິ່ງນັ້ນເຮົາໄດ້ອ້ອນວອນທູນຂໍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິງສາມເທື່ອ ໃຫ້ມັນພົ້ນໄປຈາກເຮົາ. ⁹ ແຕ່ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຮົາວ່າ, “ການທີ່ເຈົ້າມີຄຸນຈາກເຮົາ ກໍພໍສຳລັບເຈົ້າແລ້ວ ດ້ວຍວ່າຄວາມອ່ອນແອມີຢູ່ທີ່ໃດ ເດດຂອງເຮົາກໍມີລິດຂຶ້ນເຕັມຂະໜາດຢູ່ທີ່ນັ້ນ” ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມພາກພູມໃຈໃນບັນດາຄວາມອ່ອນແອຂອງເຮົາດີກວ່າ ເພື່ອລິດເດດຂອງພຣະຄຣິດຈະໄດ້ບັງຮົ່ມເຮົາໄວ້. ¹⁰ ສັນນັ້ນເພາະເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດ ເຮົາຈຶ່ງຊື່ນໃຈໃນບັນດາຄວາມອ່ອນແອ, ໃນການຖືກໝິ່ນປະໝາດ, ໃນຄວາມຍາກລຳບາກ, ໃນການຖືກຂົ່ມເຫງ, ແລະໃນຄວາມຍາກຈົນເພາະວ່າເຮົາອ່ອນແອເມື່ອໃດ ເຮົາກໍຈະແຂງແຮງເມື່ອນັ້ນ.

ຄວາມຫ່ວງໃຍຂອງໂປໂລເຖິງຄຣິສຕະຈັກໂກຣິນໂທ

¹¹ ເຮົາກາຍເປັນຄົນໂງ່ແລ້ວ ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ບັງຄັບເຮົາໃຫ້ເປັນ ເພາະວ່າສົມຄວນແລ້ວທີ່ພວກເຈົ້າຈະຍ້ອງຍໍເຮົາ ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາບໍ່ເປັນຜູ້ດີວິເສດກໍຈິງ ເຮົາກໍບໍ່ຕໍ່າຕ້ອຍກວ່າອັກຄະສາວົກຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນໃນປະການໜຶ່ງປະການໃດ. ¹² ແທ້ຈິງ, ລັກສະນະຂອງອັກຄະສາວົກໄດ້ປະກົດຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງໃນຖ້າມກາງພວກເຈົ້າ ໂດຍຄວາມພຽນ, ໂດຍການສຳຄັນ, ໂດຍການອັດສະຈັນ, ແລະໂດຍການອິດທິລິດ. ¹³ ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍເສຍປຽບຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກອື່ນໆ ໃນຂໍ້ໃດແດ່ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ໃນຂໍ້ນີ້ ຄືເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນພາລະອັນໜັກແກ່ພວກເຈົ້າ ການຜິດນັ້ນຂໍພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ອະໄພໂທດແກ່ເຮົາແດ່ທ້ອນ. ¹⁴ ນີ້ແຫລະ, ເປັນເທື່ອທີສາມທີ່ເຮົາຈັດຕຽມພ້ອມທີ່ຈະມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະເຮົາຈະບໍ່ເປັນພາລະອັນໜັກແກ່ພວກເຈົ້າ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງໃດຈາກພວກເຈົ້າ ແຕ່ວ່າຕ້ອງການຕົວພວກເຈົ້າ ເຫດວ່າທີ່ລູກຈະທ້ອນໂຮມຊັບໄວ້ສຳລັບພໍ່ແມ່ກໍບໍ່ສົມຄວນ ແຕ່ວ່າແມ່ນພໍ່ແມ່ເປັນຜູ້ທ້ອນໂຮມຊັບໄວ້ສຳລັບລູກ. ¹⁵ ຝ່າຍເຮົາກໍມີຄວາມຍິນດີທີ່ຈະສະຫລະຊັບແລະເທື່ອແຮງທັງໝົດເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍ ເມື່ອເຮົາຮັກພວກເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນເຖິງພຽງນີ້ ພວກເຈົ້າຈະກັບຮັກເຮົາໜ້ອຍລົງຫລື. ¹⁶ ບາງທີເຈົ້າທັງຫລາຍຈະຍອມຮັບວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນພາລະອັນໜັກແກ່ພວກເຈົ້າແຕ່ພວກເຈົ້າຄົງກ່າວວ່າເຮົາໃຊ້ເລັຫລຽມຜັກຈັບພວກເຈົ້າດ້ວຍກົນອຸປາຍ. ¹⁷ ເຮົາໄດ້ໂກງເອົາປະໂຫຍດອັນໃດຈາກພວກເຈົ້າແດ່ຫລື ໃນການທີ່

ເຮົາໄດ້ໃຊ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄປຫາພວກເຈົ້າ. ¹⁸ເຮົາໄດ້ວອນຂໍໃຫ້ຕິໂຕໄປແລະໃຊ້ໃຫ້ນັ້ນໄປດ້ວຍ ຕິໂຕໄດ້ໂກງເອົາປະໂຫຍດອັນໃດຈາກພວກເຈົ້າແດ່ ເຮົາທັງສອງບໍ່ໄດ້ດຳເນີນການດ້ວຍນ້ຳໃຈອັນດຽວກັນຫລື, ເຮົາບໍ່ໄດ້ທຽວໃນຮ່ອງຮອຍອັນດຽວກັນບໍ່ຫລື. ¹⁹ເຈົ້າທັງຫລາຍຄົງຄິດຢູ່ຕະຫລອດມາວ່າເຮົາກ່າວແກ້ຕົວຕໍ່ພວກເຈົ້າ ທີ່ຈິງ, ເຮົາກ່າວໃນພຣະຄຣິດເໝືອນເຮົາຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ແລະພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງເຮົາເອີຍ, ສິ່ງສາລະພັດທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດນັ້ນ ເຮົາເຮັດເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເລີນຂຶ້ນ. ²⁰ເພາະເຮົາຄິດຢ້ານວ່າເມື່ອເຮົາມາເຖິງແລ້ວ ເຮົາອາດຈະບໍ່ເຫັນພວກເຈົ້າເໝືອນຢ່າງທີ່ເຮົາຢາກເຫັນ ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນເຮົາເໝືອນຢ່າງທີ່ພວກເຈົ້າຢາກເຫັນ ຄື ຢ້ານວ່າບໍ່ເຫດໃດກໍ່ເຫດໜຶ່ງ ຈະມີການຜິດຖຽງກັນ, ການອິດສາກັນ, ການຄຽດກັນ, ການຄິດໃຫຍ່ໄຝ່ສູງຕໍ່ກັນ, ການນິນທາກັນ, ການຂູບໆ ຊິບໆ ສໍ່ສຽດກັນ, ການຂີ້ອົງຈອງຫອງ, ແລະການເກະກະວຸ້ນວາຍກັນ. ²¹ເຮົາຢ້ານວ່າເມື່ອເຮົາກັບມາເຖິງແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຈະຊົງບັນດານໃຫ້ເຮົາຖ່ອມລົງລະອາຍໃຈຕໍ່ໜ້າເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະເຮົາຈະທຸກໂສກເພາະເຫດທີ່ຫລາຍຄົນໄດ້ເຮັດຜິດບາບມາແຕ່ກ່ອນແລ້ວ, ບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກການຊົ່ວຮ້າຍ, ການຫລິ້ນຊູ້, ແລະການໂລພະຕັນຫາທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດນັ້ນ.

ບົດທີ 13

¹ເທື່ອນີ້ເປັນເທື່ອທີສາມທີ່ເຮົາຈະມາຫາພວກເຈົ້າ “ຂໍ້ກ່າວຫາອັນໃດຕ້ອງມີພະຍານສອງຫລືສາມປາກ ຈຶ່ງຈະເປັນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້.” ²ເຮົາໄດ້ເຕືອນເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ເຮັດຜິດບາບມາແຕ່ກ່ອນ ແລະບັນດາຄົນອື່ນໆ ນັ້ນດ້ວຍ ແລະບັດນີ້ເມື່ອເຮົາບໍ່ຢູ່, ເຮົາຂໍຕັກເຕືອນພວກເຈົ້າອີກ ເໝືອນເມື່ອເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າເທື່ອທີສອງນັ້ນວ່າ ຖ້າເຮົາມາອີກເຮົາຈະບໍ່ຜ່ອນໂທດໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ. ³ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍຕ້ອງການຈະເຫັນຫລັກຖານວ່າ ພຣະຄຣິດຊົງກ່າວທາງເຮົາ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງອ່ອນແອຕໍ່ພວກເຈົ້າ ແຕ່ຊົງມີລິດອຳນາດໃນຖ້າມາກາງພວກເຈົ້າ. ⁴ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງຊົງຖືກຄຶງໄວ້ເນື່ອງຈາກຊົງອ່ອນແອກໍ່ຈິງ ພຣະອົງກໍ່ຍັງຊົງພຣະຊົນຢູ່ເພາະລິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າເຮົາກໍ່ອ່ອນແອດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງ ແຕ່ເພື່ອພວກເຈົ້າເຮົາກໍ່ມີຊີວິດເປັນຢູ່ດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງ ເພາະລິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ⁵ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງຕົນເອງວ່າພວກເຈົ້າຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອຫລືບໍ່ ຈົ່ງຊັນນະສູດຕົນເອງສາ ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກເຈົ້າຈະຜ່ານການຊັນນະສູດນັ້ນບໍ່ໄດ້. ⁶ແຕ່ເຮົາຫວັງໃຈວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍຄົງຮູ້ວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຜ່ານການຊັນນະສູດບໍ່ໄດ້. ⁷ເຮົາອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍເຮັດຊົ່ວປະການໃດ ບໍ່ໃຊ້ແຕ່ເພື່ອຈະໃຫ້ປະກົດວ່າເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ຜ່ານການຊັນນະສູດໄດ້ ແຕ່ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເປັນຄົນທີ່ເຮັດເໝາະສົມ ເຖິງແມ່ນເຮົາຈະເປັນເໝືອນຄົນທີ່ຜ່ານການຊັນນະສູດບໍ່ໄດ້ກໍ່ຕາມ. ⁸ເພາະວ່າເຮົາຈະເຮັດສິ່ງໃດຂັດກັບຄວາມຈິງກໍ່ບໍ່ໄດ້ ໄດ້ແຕ່ເຮັດເພື່ອຄວາມຈິງເທົ່ານັ້ນ. ⁹ເພາະວ່າເມື່ອເຮົາອ່ອນແອແລະເຈົ້າທັງຫລາຍເຂັ້ມແຂງນັ້ນ ເຮົາກໍ່ຍິນດີ ເຮົາຈຶ່ງອ້ອນວອນຂໍສິ່ງນີ້ ຄືຂໍໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເລີນຂຶ້ນຢ່າງດີທີ່ສຸດ. ¹⁰ເຮົາຈຶ່ງຂຽນຂໍ້ຄວາມທັງຫລາຍນີ້ເມື່ອເຮົາບໍ່ຢູ່ນຳ ກໍ່ເພື່ອເວລາເຮົາຢູ່ນຳແລ້ວ

ເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ກ່າວຄຳເຄັ່ງຄັດໃນການໃຊ້ອຳນາດ ທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບໃຫ້ແກ່ເຮົາ ເພື່ອສ້າງພວກເຈົ້າຂຶ້ນ ບໍ່ໃຊ້ເພື່ອມ້າງເພລົງ.

¹¹ໃນສຸດທ້າຍນີ້ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂໍລາພວກເຈົ້າກ່ອນ ຈົ່ງປັບປຸງໃຫ້ຕົວຈະເລີນຂຶ້ນ, ຈົ່ງຟັງຄຳວອນຂໍຂອງເຮົາ, ຈົ່ງເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ, ຈົ່ງຢູ່ຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ ແລະພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັກແລະປະທານສັນຕິສຸກ ຈະຊົງສະຖິດຢູ່ນຳເຈົ້າທັງຫລາຍ. ¹²ຈົ່ງຫັກທາຍປາໄສດ້ວຍທຳນຽມຈູບອັນບໍລິສຸດ. ¹³ໄພ່ພົນທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າກໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍ. ¹⁴ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຄວາມຮ່ວມໃຈແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ນຳເຈົ້າທັງຫລາຍທຸກຄົນເທີນ.

* * *

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.